

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України
з питань гуманітарної та інформаційної політики

28 жовтня 2025 року

ПОТУРАЄВ М.Р. Доброго дня, шановні колеги!

Я так розумію, що поки що не всі колеги. Тому давайте ще 2 хвилинки почекаємо.

Дякую, друзі. Кворум є. Я одразу скажу...

ЛЕРОС Г.Б. Микито Руслановичу, а можна під стенограму врахувати мій голос "за" по всіх пунктах, просто немає світла і зв'язок переривається.

ПОТУРАЄВ М.Р. Без питань. Дякую.

Колеги, що у нас? Зміни я думаю, що всі бачили. Першим у нас буде 14144 – це про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вшанування пам'яті співвітчизників, які загинули внаслідок збройної агресії.

Далі. У нас про перегляд висновку комітету по 6194, по підтримці кінематографії. Там Андрій Олексійович Осіпов нам коротенько скаже про що, чому це необхідно зробити.

І 12253 ми знімаємо сьогодні з розгляду, десь беремо паузу на тиждень-два, щоб ми там все могли гарненько дошліфувати, я сказав би так.

Отже, колеги, по суті у нас 2 питання в порядку денному, щоб не затягувати, просив би підтримати такий порядок денний з вилученням 12253. Хто за порядок денний, прошу голосувати.

Потураєв – за.

АБДУЛЛІН О.Р. Абдуллін – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПАВЛЕНКО Ю.О. Юрій Павленко – за.

НАЛЬОТОВ Д.О. Нальотов – за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

ЛЕРОС Г.Б. Лерос – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Гео Багратовичу.

Колеги, хто проти? Утримались? Немає.

Дякую.

Рішення прийнято.

Колеги, переходимо безпосередньо до першого питання. Олена Костівна Кондратюк приєдналася. Це у нас проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вшанування пам'яті співвітчизників, які загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації (реєстраційний № 14144 від 23.10.2025), авторства Олени Костівни Кондратюк – віцеспікерки Верховної Ради України та інших колег, більше 50 колег підписали цей законопроект.

Тож, Олено Костівно, ми раді вас бачити. Ми завжди вас взагалі-то раді бачити, а на нашому комітеті особливо. Тому, звичайно, вам слово. Будь ласка.

КОНДРАТЮК О.К. Дуже дякую, пане голову.

Шановні колеги, неймовірно дякую також за цю можливість сьогодні сказати пару слів, оскільки насправді, як сказав пан голова комітету, цей законопроект є перш за все дуже важливий для мене. Я дякую всім, хто доєднався, в тому числі і з вашого комітету, а також іншим депутатам, нас 56 співавторів цього законопроекту.

І думаю, що нікого тут насправді не треба агітувати про важливість і значимість даного законопроекту, який ми пропонуємо, оскільки, відверто я вам скажу, він у мене народився відповідно до співпраці з багатьма громадськими організаціями, зокрема з великою мережею організацій громадських, яка називається "Вшануй". Це почалося ще, коли я була наставницею в Ірини Цибух, яка зараз є Героєм України, всі ви знаєте її історію, на жаль, вона загинула. Але саме Ірина зробила дуже багато роботи, яка якраз стосується героїзації і комеморативних заходів. І важливо, що цю ініціативу підхопили саме її подруги, зокрема також і Катерина Доценко. І саме вони, завдяки їхній адвокації, величезній роботі, яка вже проведена зараз саме по всій території України, без перебільшення хочу сказати, що це неймовірні зусилля, які вони зробили якраз по адвокації, по такій, знаєте, непримусовій, а реально політиці розуміння важливості якраз чому треба закріпити, я би сказала навіть, інституційно важливість Загальнонаціональної хвилини пам'яті. Я би не називала її навіть і мовчанням, чесно кажучи, це навіть трошки ширше, ніж просто про пам'ятування, це скоріше про продовження життя і про вшанування тих, кому ми завдячуємо нашій можливості жити, працювати і так далі.

Тому вашій увазі сьогодні на комітеті пропонується законопроект, яким ми доповнюємо Закону України "Про засади державної політики національної пам'яті українського народу". Я розумію, що він тільки свіжий, який був прийнятий, я би хотіла подякувати всім, зокрема вашому комітету за те, що він настільки важливо і своєчасно був прийнятий, скажемо чесно, але я вважаю за потрібне все ж таки доповнювати його положеннями, якими

ми закріплюємо на законодавчому рівні проведення Загальнонаціональної хвилини мовчання у якості важливого комеморативного заходу.

Відповідно законопроект розуміння має, що це Загальнонаціональна хвилина мовчання, яка проводиться щоденно о 9-й годині ранку, звідси, що це йде на продовження Указу Президента, яким вже відзначається 9-а година ранку як хвилина пам'яті у всіх державних органах влади і зокрема в органах освіти. Але органи державної влади і місцевого самоврядування повинні забезпечувати інформування про початок і завершення Загальнонаціональної хвилини мовчання за нашим законопроектом на підприємствах, установах, організаціях, які належать до сфери їх управління. А якраз органи і посадові особи місцевого самоврядування повинні забезпечити інформування про початок і завершення цієї Загальнонаціональної хвилини мовчання на території, в межах якої вони здійснюють свої повноваження.

І скажемо відверто, що насправді цей законопроект і покликаний був тим, тому що ми бачимо, що на місцях якраз органи місцевого самоврядування дуже часто не розуміють важливості саме проведення Загальнонаціональної хвилини мовчання. І я думаю, що відповідно до цього і є зміни ті, щоб започаткувати розуміння для самих органів місцевого самоврядування важливості таких дій.

І звідси, що крім закону, про який я вже говорила, ми вносимо також невеличку поправку, яка стосується Кодексу цивільного захисту України, що передбачає можливість якраз і використання системи оповіщення та інформування у сфері цивільного захисту в процесі проведення відповідних заходів пошани та пам'яті. Тому я думаю, що про важливість Загальнонаціональної хвилини мовчання, яка об'єднувати повинна українське суспільство, формувати культуру пам'яті, зміцнювати відчуття єдності, національної ідентичності саме зараз, в умовах війни, я думаю, що нікому пояснювати необхідність цього не потрібно. Але я би дуже хотіла, щоб ми законодавчо закріпили такий ритуал, тому що він зумовлений потребою

визнання єдиних підходів до організації і поширення їх у сферах суспільного життя. Тому я розумію, що звісно, що ми коли зареєстрували, провели немало консультацій, в тому числі з деякими органами місцевого самоврядування, ми знаємо, що такі акції є дуже якимось органічні і у Львові, і у Вінниці, і в інших містах, але насправді бачите, навіть в Києві наскільки непросто це проходить, і навіть зараз там тільки перекривається Хрещатик, і наскільки це є непросто навіть в адвокації цих подій і так далі.

Я неодноразово брала участь також в таких акціях і буду продовжувати брати, тому що я вбачаю, ще раз повторюю, що це не примус, а адвокація, але з розумінням того, що органам місцевого самоврядування треба просто показати розуміння цих процесів, до яких ми повинні бути всі залучені.

Тому дякую за увагу.

І я сподіваюсь, що ви підтримаєте цей законопроект. Я звісно сподівалася, що він може бути прийнятий в цілому, але оскільки я так бачу, що є якісь можливості юридичних далі консультацій і є можливість ще підготувати його до другого читання, я не вбачаю, що це щось є погане насправді, тому що це є про природній процес і обговорення і, ще раз повторюю, адвокації, і важливості показати, що Верховна Рада в тому числі також долучена до цих процесів.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Олено Костівно.

Зараз від нас нашу збірну позицію озвучить Володимир Михайлович В'ятрович. Після нього Софія Романівна Федина.

Ми – за, Олено Костівно. Що я хочу сказати? Ми одразу були за повністю всі, а там виникли певні технічні зауваження, більш технічного характеру, принципового взагалі нічого, ми не проти ніде. Значить, зараз Володимир Михайлович скаже власне, що ми пропонуємо там поміняти і

після того Софія Романівна. І я думаю, що будемо тоді голосувати, якщо не буде інших зауважень.

Володимире Михайловичу, будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Шановні колеги, Олено Костівно, дуже дякую вам за цю ініціативу. Вона абсолютно заслуговує на підтримку і приємна для мене з двох міркувань. Я вважаю справді важливим інструментом нагадування про цю війну, про всіх, хто загинув в цій війні, цю Хвилину мовчання і мені дуже приємно, що це вже стає такою громадською традицією, тобто громадськість завзято бореться за те, щоб ця традиція приживалась в українському суспільстві, і дуже правильно, що ми як законодавчий орган підхоплюємо власне цю ініціативу і надаємо їй законодавчі рамки.

Мені здається, що якраз такого роду законодавчі акти, вони найміцніше напевно проростають в свідомості суспільства, тому що маємо з одного боку ініціативу знизу, з другого боку – її підхоплення вищим законодавчим органом України.

Тому мені не дивно, що таку важливу ініціативу підписали така кількість наших колег по парламенту, це абсолютно правильно. Але разом з тим ми намагаємось зараз робити, розглядати питання меморіалізації нинішньої війни дуже системно і вже кілька років на базі нашого комітету, Інституту національної пам'яті, Міністерства культури існують різного роду робочі групи, які займаються цим питанням, і зараз якраз триває робота над комплексним законопроектом про вшанування пам'яті жертв війни за незалежність, який по суті ми розглядаємо як продовження цього ухваленого влітку Закону "Про засади державної політики національної пам'яті", цей конкретно законопроект буде стосуватись чітко меморіалізації цієї війни за незалежність, як воно визначено вже в ухваленому законі.

Тому запропонована норма про Хвилину мовчання, на нашу думку, вона розглядалась як органічна частина всього майбутнього Закону про

меморіалізації. Натомість у цьому вже ухваленому Законі "Про засади державної політики національної пам'яті" в статті 9-й, в прописані її якраз в тілі закону в статті 9-й виглядає, на нашу думку, дещо неорганічно. Тому оптимальним рішенням є розміщення цих норм в прикінцевих та перехідних положеннях законопроекту з наступним перенесенням до Закону про меморіалізацію, коли він вже буде ухвалений. Тобто ми вже зараз фактично підхоплюємо цю ініціативу на законодавчому рівні з тим, що остаточно і чітко вписуємо її після ухвалення Закону про меморіалізацію.

Тому по суті я підтримую проект висновку комітету про схвалення цього законопроекту в першому читанні з застосуванням 116 статті Регламенту, щоб в подальшому, я думаю, що це багато часу не займе, ми дуже швидко це зробимо спільно з Українським інститутом національної пам'яті, Оленою Костівною й іншими ініціаторами законопроекту, розглянути зауваження ГНЕУ, юридичного управління, Мінкульту і підготувати до другого читання текст, який консенсусом проголосуємо на пленарному засіданні.

Я впевнений, що вже в залі довкола такого законопроекту якихось дуже гарячих дискусій не має бути. Тут якраз має бути єднання всього залу довкола цієї надзвичайно важливої ініціативи.

І я ще раз дякую тим, хто запропонував її для розгляду. Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Володимире Михайловичу.

Софіє Романівно, будь ласка.

ФЕДИНА С.Р. Доброго дня усім! Доброго дня, пані Олено!

Перш за все також дякую за цю ініціативу, це критично важливо. Бо якщо у Львові зупиняються, то багато де не зупиняються. І ця Хвилина пам'яті навпаки використовується в пропаганді проти української держави і проти наших воїнів.

Я маю пропозицію і маю запитання до вас, яке вам раніше вже писала, і так само я проговорювала з директором Інституту національної пам'яті. Крім вшанування наших військовослужбовців, полеглих в новітній боротьбі за Україну, ми маємо ще одну Загальнонаціональну хвилину пам'яті – це кожна четверта субота року роковини Голодомору о 16:00. І тобто номінально ця хвилина є, практично її ніде немає. І добре, коли ми там у Львові попросимо церкви бити в дзвони, але так виглядає, що, крім якихось там покладань загальних, самої Хвилини пам'яті немає.

І я би хотіла запитати зокрема наш секретаріат, наших аналітиків, що можливо за цієї ж ініціативи в прийнятті цього законопроекту ми могли би також прописати ту одну-єдину Хвилину пам'яті жертв Голодомору о 16:00 в четверту суботу листопада, коли ми всі разом вшановуємо. Це перше.

І друге. Пані Олено, ви говорили про систему оповіщення. Мені тут дуже багато на декількох нарадах розказували, що є велика проблема з системою оповіщення, тому що коли накладається Хвилина пам'яті і повітряна тривога, система не може оптимально перегрузитися і відповідно буде Хвилина пам'яті оповіщуватися, вони не зможуть повідомити про повітряну тривогу. Чи проговорювалося це зокрема у вашому середовищі з надзвичайниками в контексті напрацювання законопроекту? І наскільки я розумію, там є певна проблема, яку нам ще треба буде якось вирішувати, виділяючи гроші на заміну системи оповіщення, бо більша частина неї – це є часи Другої світової війни.

ПОТУРАЄВ М.Р. Олена Костівна.

КОНДРАТЮК О.К. Дуже дякую. Перш за все дуже дякую, пане Володимире і пані Софі.я.

Насправді, ми ж всі ж розуміємо, що процеси, про які ми зараз говоримо, неможливо все передбачити і, відверто кажучи, ми розуміємо, що

система координатики повинна бути взагалі в меморіалізації. Тобто це важливий один із моментів, про який ми зараз говоримо. Я просто кажу про 9-ту годину, тому що мені здається, що це якраз дуже об'єднавча акція, яка може об'єднати зараз заради пам'яті і вшанування.

І я би трошечки відокремила, взагалі, знаєте, ми дуже багато якраз з громадськими активістами, які мають практику якраз оцих всіх акцій проведення, які започаткували саме ці заходи, вони всі говорять про одне-єдине, що якщо практику пройшли дуже добре Вінниця, Львів і ряд інших міст, то це можливо зробити. Мало того, вони говорять: без оповіщення. І потім адвокація, чому це важливо. Тому що це ж не примус, це ж не означає, що якщо є оповіщення о 9-й ранку, до речі, є оповіщення про тривогу, це ж не означає, що всі це виконують. Тому для нас важливо, крім того, що ми говоримо про можливості і засіб, інструмент як такий використати систему оповіщення о 9-й ранку, ми говоримо про можливості далі брати приклад один з одного. Тому, пані Софіє, ви ж знаєте, що у Львові 9-а ранку – всі завмерли, це насправді на хвилину зупинилися і від хвилини ну ніхто, життя цим не завершується.

ФЕДИНА С.Р. Але одразу скажу, що це дуже помічне, коли є оповіщення. І в нас на заправках інколи включають, і це дуже важливо.

КОНДРАТЮК О.К. Так. Дуже важливо. Тому я й кажу, це як система як така. Що стосується, якщо воно звісно що є в системі координат, ми розуміємо, що в багатьох містах воно можливо застаріле, але ви абсолютно праві. Я чула сто разів, що можна знайти сто причин, чому це не зробити, і можна не називати деколи органам місцевого самоврядування хоча б одну причину, чому це треба зробити. Розумієте? Тому ми виходимо з того, що система оповіщення це як інструмент. Звичайно, що всі розуміють, що якщо є ракетна небезпека і так далі, то буде перевага віддаватися системі

оповіщення просто зараз тривоги і так далі. Ну ми ж всі розуміємо, що воно ж не може накладатися. Це життя.

Тому я думаю, що ми повинні розглядати просто систему оповіщення як інструмент зараз застосування для от питання вшанування і питання якраз пам'ятування як такого. І це не тільки про військовослужбовців, це взагалі широкий спектр, ми навіть прописуємо всіх, кому ми завдячуємо. Це ж і цивільні люди, це і медіа, це і ДСНС наші і так далі. Тобто це момент просто об'єднавчий, який повинен бути в державі. І я думаю, в цьому якраз є важливість.

І знаєте, вже якщо воно пройшло, чим мені подобається, чому ми зараз долучаємося, що це якраз не є примус зверху, коли ніби законодавчий орган каже, як треба зробити, це ми просто підтримуємо ті громадські організації, які вже пройшли свій шлях. І це дуже важливо. Мені здається, що тут, знаєте, для мене це не є інструмент от, бо це Кондратюк там запропонувала і на тому все, мені головне, щоб воно працювало. Я це формулюю чесно і відверто вам.

Тому я вам буду дуже вдячна за підтримку. Можна використати абсолютно всі аргументи, по які ви говорите, тут ніхто ніяких палиць в колеса ставити не буде або так, або сяк. Давайте проговоримо, продискутуємо, щоб воно тільки діяло. Для мене це важливий інструмент діяння далі.

Дуже дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, якщо немає бажання...

В'ЯТРОВИЧ В.М. Якщо можна, я відповім Софії.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Якщо ми будемо зараз ухвалювати рішення до другого читання за 116 статтею, то в принципі можемо обговорити з експертами, яким чином вписати і Хвилину мовчання пам'яті жертв Голодомору.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так. Саме в тому і полягає пропозиція наша, колеги, з якою всі, я переконаний, ознайомлені, це застосувати 116 статтю.

Отже, колеги, якщо немає бажання висловитися більше ні в кого, то я ставлю на голосування рішення з двох пунктів. Отже, перший, рекомендувати Верховній Раді проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вшанування пам'яті співвітчизників, які загинули внаслідок збройної агресії Російської Федерації (реєстраційний № 14144), поданий народною депутаткою України Оленою Кондратюк та іншими народними депутатами України. Включити до порядку денного чотирнадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання, за результатами розгляду в першому читанні прийняти за основу з доопрацюванням відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України. Співдоповідачем з цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради України визначити...

Колеги, до речі, тут секретаріат пропонує, ну це просто не тому, що секретаріат так піклується про мою безпосередню участь, пропонується мене, але, колеги, може є інші пропозиції? Можемо визначити Володимира Михайловича, наприклад.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Та нормально, нехай буде голова.

ПОТУРАЄВ М.Р. Да? Ну окей.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я не проти в принципі, але мені здається, що...

ПОТУРАЄВ М.Р. Все. Тоді дякую за довіру. Тоді, значить, співдоповідачем – голову комітету.

ФЕДИНА С.Р. Пане Микито, вибачте, що перебиваю.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так-так.

ФЕДИНА С.Р. Щойно пролунало, що запис зупинено. Щоб помічники перевірили, чому зупинено.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Я теж почула, що запис зупинено. Так.

ПОТУРАЄВ М.Р. Це, може, якийсь технічний збій просто.

ФЕДИНА С.Р. Просто щоб ми мали голосування чітко записане.

ПОТУРАЄВ М.Р. О! Тепер є.

Отже, колеги, власне проект рішення у всіх на руках. Я його зараз зачитав. Тому, по-перше, з вдячністю до Олени Костівни, до всіх тих, хто долучився з громадського сектору, з експертів. Олено Костівно, ми вам щиро дякуємо за цю ініціативу, підтримуємо і переконаний, що незволікаючи, доопрацюємо до другого читання, і переконаний, що, як Володимир Михайлович вже казав, об'єднає ця ініціатива всю залу Верховної Ради, так що дякуємо вам ще раз, і на цій позитивній ноті ставлю це рішення на голосування. Хто за? Думаю, що всі будуть за.

ФЕДИНА С.Р. Федина – за.

В'ЯТРОВИЧ В.М. В'ятрович – за.

КРАВЧУК Є.М. Кравчук – за.

АБДУЛЛІН О.А. Абдуллін – за.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Констанкевич – за.

ПАВЛЕНКО О.Ю. Павленко – за.

БОГУЦЬКА Є.П. Богуцька – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

БОБЛЯХ А.Р. Боблях – за.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую, Андрію Ростиславовичу.

Проти є? Утримались? Немає. Одноголосно.

Олено Костівно, ще раз дякуємо вам за таку ініціативу, яка і комітет об'єднає, і переконаний, всіх народних депутатів.

КОНДРАТЮК О.К. Дякую вам дуже, колеги. Вдалого вам дня і вдалого комітету завершення. Дякую дуже.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Головне всім нам тихого дня бажано, щоб попрацювали нормально.

КОНДРАТЮК О.К. Це правда.

ПОТУРАЄВ М.Р. До зустрічі, Олено Костівно.

Так, отже друге питання у нас, колеги, нам треба зараз політбільшість. Ну я бачу, що всі є. Нам треба трошечки переглянути висновок комітету до проекту Закону про внесення змін до деяких законів України щодо державної підтримки кінематографії України, реєстраційний номер був у нас 6194, на друге читання.

Я одразу, щоб не зволікати, хотів би запросити до слова Андрія Олексійовича Осіпова, голову Держкіно.

Я від себе одразу скажу по-простому, вибачте, значить, оскільки ми все ж таки з вами будемо наполягати, я переконаний, щоб фінансування ішло, як ми і наполягаємо, через інституції, але власне і наша пропозиція до першого читання була спільна, що окей, якась частина фінансування може іти і має іти (не може, а має) обов'язково через Держкіно, через УКФ, через Інститут книги, але якась частина може іти і через Мінкульт, чому б і ні. Але там може виникнути колізія, пов'язана саме з авторськими правами. І ми ж не хочемо, щоб ті продукти, які були би створені завдяки там прямому фінансуванню Мінкульту, щоб вони лягли на державну полицю і все, і незрозуміло, що з цим робить.

Тому зараз пан Андрій нам скаже, яке пропонується власне. Пане Андрію, я потім зачитаю. А ви просто скажіть, про що йдеться. Я зачитаю потім цю поправочку під стенограму.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Микито Руслановичу, а можна по процедурі?

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, Володимире Михайловичу, будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. У нас така хороша традиція, і вона в принципі відповідає регламенту, щоб ми висновки перед тим мали можливість

прочитати. Бо зараз якось ви будете щось зачитувати, може і добру річ, але я би хотів мати можливість перед тим ознайомитися.

ПОТУРАЄВ М.Р. А! Вибачте. Це ж нашвидкуруч готувалося. Зараз пан Андрій пояснить. Дивіться, у нас взагалі-то є два варіанти, і Павло Миколайович Сушко, насправді, який...

В'ЯТРОВИЧ В.М. Давайте, поки буде пояснення, скиньте зараз... Я людину текстів. Я на слух погано сприймаю.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Зараз я скидаю. Я просто поясню, що Павло Миколайович Сушко, наш колега, який над цим працював, він зараз на лікарняному. Я думаю, що ми всі одноголосно бажаємо йому найшвидшого одужання. І щоб я зараз не плутався в чатах своїх, Віталій Бабенко, можете скинути пропозицію Павла Миколайовича в загальний чат?

В'ЯТРОВИЧ В.М. Комітетський.

ПОТУРАЄВ М.Р. Комітетський, в загальний.

БАБЕНКО В.О. Так. Зараз.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, щось я не чую зворотнього зв'язку від Віталія.

БАБЕНКО В.О. Зараз.

ПОТУРАЄВ М.Р. Давайте поки надамо слово пану Андрію.

Пане Андрій, будь ласка. Ми бачимо, що ви за кермом, але прокоментуйте нам, будь ласка. А я зараз знайду.

ОСІПОВ А.О. Доброго дня, шановні колеги! Я вже майже зупинився, паркуюся.

Радий вас усіх бачити. Дякую за цю ініціативу.

Це виявилось питання, що фактично щодо державного контенту лише у Держкіно є специфічна компетенція визначати подальшу долю щодо визначення дистриб'ютора і поширення цього майна. Бо коли Держкіно завершує фільми за першою формою підтримки, то ці фільми передаються в управління одному з державних підприємств, а коли ці фільми здійснюються за іншими формами державної підтримки, наприклад, Мінкультом, то ці фільми лягають на баланс підприємства Центр захисту інформаційного простору України. Ми не зазіхаємо на цю власність, але насправді має бути, існувати орган, який прийме рішення щодо дистриб'юції і щодо ефективного використання цього майна у вигляді прокату, телевізійної прем'єри і такого іншого. Тому ці зміни спрямовані на те, щоб забезпечити ефективне управління державною власністю.

ПОТУРАЄВ М.Р. Я не буде зайвий раз повторювати. Пані Галина Григоренко з нами, це не закид, пані Галино, це просто ми зайвий раз хочемо зафіксувати нашу позицію комітету, що є інституції, є законодавство, ми, як пан Андрій сказав, ми ж не зазіхаємо на ваше право профінансувати щось, мистецькі конкурси, якщо ви цього захочете. Але ми, чесно, пропонували і продовжуємо пропонувати фінансувати всі і старі проекти, і нові проекти через інституції. Бо є законодавство, яке чітко давно розібралося, що там з авторськими правами, що там з суміжними правами і так далі, і так далі. Але для того власне, щоб уникнути колізії, ну і власне, ну дійсно, ви ж можете щось там замовляти від себе, ми ж знову-таки на це не зазіхаємо, ми хочемо

цю поправочку зробити, це власне правка в закон номер 22 в редакції комітету.

Володимире Михайловичу, ви подивилися? Що скажете?

В'ЯТРОВИЧ В.М. Якщо ви думаєте, що я зльоту зловив суть в цьому важкому і досить великому тексті, то ви переоцінюєте мої інтелектуальні можливості. Це серйозна штука.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дивіться, друзі, що мені Павло Миколайович писав прямо з лікарняного ліжка от зараз, поки йшло обговорення. Він каже, Павло Миколайович, що він-то насправді не дуже наполягає на тому, щоб ми це зараз проголосували, тому що він більше зацікавлений в тому, щоб закон пішов до залу, а ми ж його проголосували, всі таблиці вже є і так далі, і так далі. І він у нас тільки запитує, колеги, Павло Миколайович, на наш погляд спільний, ми зможемо цю поправку вставити в один з найближчих законів, щоб коли піде фінансування різне, і через Держкіно, і, може, частково не через Держкіно, щоб ми її врахували в якомусь іншому законі? От про що запитує наш колега. Тобто ми можемо зараз відмовитися від голосування, від перегляду висновку. Власне Павло Миколайович це і пропонував, щоб ми (як сказати?) не гальмували прохід головного закону до зали, а цю штуку врахувати в якомусь з найближчих законів.

Що скажете, колеги? Миколо Леонідовичу, ви хотіли щось сказати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ну, тут по суті два пункти, що якщо фінансування йде від Мінкульту, то дистриб'юцією займається виробник, а якщо від Держкіно, то вибір дистриб'ютора – за Держкіно. Це суть.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, абсолютно вірно.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. В принципі, логіка в цьому є, але зі слуху голосувати складно і без Павла Миколайовича. Якби я це прочитав, як воно виписано і написано, і подумав, і звірив з тим, що є, мені було би набагато легше, розумієте в чому справа? Я з одного боку не хочу цього гальмувати, логіка в цьому є. Я взагалі за те, щоб максимально можливість давати виробнику обирати собі дистриб'ютора і нести відповідальність перед державними органами. Тобто якщо будуть гроші заходити через... Але ми тим самим теж легітимізуємо те, що Мінкульт буде давати ці кошти, хоча ми по-різному до цього ставилися. Тому просто складно, не бачачи на папері, голосувати. Хоча концептуально логіка в цьому є, я з розумінням до цього ставлюся.

ПОТУРАЄВ М.Р. Миколо Леонідовичу, а що ти скажеш, якщо ми цю поправку, якщо все ж таки буде в ній необхідність, якщо ми її вставимо в якийсь з найближчих законів, той самий от 12253, який ми зранку обговорювали, який ми вирішили врешті поки пригальмувати, щоб ще там пообговорювати, чи це буде коректно? Ну в сенсі, у нас же 12253 теж по 116-й розглядається.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивися, тут є одна така історія. По-перше, концептуально щодо самої поправки. Чому якщо Мінкульт дає кошти, то вирішує виробник, а коли Держкіно, то Держкіно, а не виробник? І яка тут позиція самих виробників щодо цього? От я цього не знаю, для мене це відкрите питання. Якщо всі це будуть підтримувати, то ми, звичайно, підтримаємо. Поставити в інший закон – концептуально ми проти не через суть поправки, а через те, що ми проти ставити в нетематичні закони поправки, які цього не стосуються загалом. Але подивитися і розглянути таку можливість, коли буде така ситуація, бо це потрібно виробникам, ми, звичайно, зробимо. Просто ми не готові. Якби у мене було це на папері, я б

запитався у виробників, в інших, в інших. Концептуально я це розумію. Я взагалі за те, щоб виробник займався дистрибуцією, ні Мінкульт, ні Держкіно, а сам виробник. Мені це логічно. Але, може, Держкіно може таку допомогу надати, що всі виробники це підтримають. Ну окей, немає питань. Просто ми так швидко це винесли, не обговоривши.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну да, в тому-то і справа, що оце ж колізія у нас виникла.

А давайте зараз послухаємо pana Андрія і пані Галину потім.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Якщо можна, я ще секунду.

ПОТУРАЄВ М.Р. Будь ласка.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Дивіться, я концептуально і неодноразово про це говорив, про те, щоб ці гроші на створення українського культурного продукту, цих 4 мільярди ішли виключно на Міністерство культури, тобто це позиція, яку я не збираюсь міняти, так як ми її озвучили, що нам важливо говорити про інституції, але в разі якщо якась, якщо не вся сума, то принаймні якась велика частина цієї суми все-таки піде через Міністерство культури, то в принципі ну поправка правильна, тому що не повинна держава повністю володіти авторськими правами і насправді нормально це віддати потім виробникам, бо зараз паралельно відбувається історія, яка стосується не кіно, а книжок, коли, знову-таки, якісь проекти, які були подані українськими видавництвами на підтримку Українського інституту книги, вони отримали, ніби перемогли в якомусь конкурсі і можуть отримати ці кошти, але за умови, що авторські права будуть повністю належати державі, що абсолютно неприйнятно для видавців, тому що це означає мертвий культурний продукт, будемо відверті.

Тому в принципі от в мене теж така дуже подвійна ситуація, роздвоєння. З одного боку, я кажу, я проти того, щоб в принципі цим займався тільки Мінкульт, з другого боку, і я проти того, щоб держава залишала за собою всі ці авторські права, забирала їх у виробників, тому що ми справді це перетворимо в мертвий культурний продукт.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так отже, я хочу підтримати Володимира Михайловича.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Тому я швидше готовий підтримати цю правку.

ПОТУРАЄВ М.Р. Ну і я теж схильюсь до того, щоб підтримати, але в мене є, зараз от, по-перше, одне уточнення. Ви абсолютно влучно зараз згадали ... (*нерозбірливо*) і взагалі через ... (*нерозбірливо*) фінансувались, ну зараз може мене пані Галина поправить, вони ж дофінансовували, ну крім книжок, вони фінансували, це я пам'ятаю чудово, і в минулому році ну майже не було, а от в позаминулому був, коли було трошки більше грошей, там певні анімації і певні документалки, це все було. І питання звісно врегулювати було би бажано. А до речі, ця поправка, вона ж стосується тільки кіновиробництва, а, бачите, ми не вирішуємо...

В'ЯТРОВИЧ В.М. Тільки кіно...

ПОТУРАЄВ М.Р. Так. А я кажу, що ми тоді не вирішуємо питання...

В'ЯТРОВИЧ В.М. Ні книжок, ні аудіо, ні якогось інтернет-контенту.

ПОТУРАЄВ М.Р. То може все ж таки ми зараз це відкладемо і цю поправочку доопрацюємо, щоб вона враховувала...

В'ЯТРОВИЧ В.М. Зробимо більш системною.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так. І книжки, і аудіо, і музику, в сенсі, і аудіокнижки і так далі. Щоб це не було тільки для, з усією повагою, хоча, знову таки, це ж не стільки про пана Андрія.

Давайте послухаємо зараз пана Андрія, пані Галину, бо мені здається, що нам варто було би такою правкою врахувати би все. От недарма ж Володимир Михайлович...

В'ЯТРОВИЧ В.М. Микито, але не поправкою Закону до кіно. Тоді це інша якась законодавча ініціатива має бути. Розумієш? Ми не можемо поправкою Закону про кіно регулювати авторське право на весь контент, тобто там музичний, книжки і так далі. Це нелогічно буде.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так. Це правда.

Давайте послухаємо пана Андрія і пані Галину. І тоді будемо вирішувати. Ок?

Пане Андрію, будь ласка.

ОСІПОВ А.О. Так. Шановні колеги, пан Микола Княжицький правильно звернув увагу на те, що йдеться про дві форми. Перша, це коли Держкіно дає за першою формою підтримки, коли фактично, там у нас декілька видів форми підтримки, перша форма підтримки – це державне замовлення соціально значущого продукту. І там держава є замовником і основним розпорядником. Тому і в цьому випадку держава мала би і визначати дистриб'ютора і долю цих прав.

Другий випадок стосується проектів Мінкульту, які по суті є мистецькими конкурсами, а не держпідтримкою, і там стовідсоткова

власність держави. Але всі ми знаємо, що держава у праві інтелектуальної власності, як зрештою і в більшості інших видів власності, не завжди ефективний власник щодо розпорядження.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Собака на сіні, скажемо так.

ОСІПОВ А.О. Так. Тому...

ПОТУРАЄВ М.Р. Власник неефективний, скажемо так.

ОСІПОВ А.О. То я не хотів уже там таких висловів різких, але це фільми, які сконцентрувалися на ... (*нерозбірливо*) і інших подібних підприємствах, ними треба управляти. І найкращий управлінець, на думку Павла Сушка, і я його підтримую, це той, хто його виробив, він найбільш зацікавлений. Звичайно, я би міг лобіювати й інтереси Держкіно, але тут ми захищаємо інтереси приватного сектору. В першому випадку, коли за першою формою підтримки ми захищаємо інтереси Держкіно, бо воно замовило, як державне замовлення, а в другому випадку це звичайно ми захищаємо виробника, бо вони зараз занепокоєні. Великий конкурс намічається в Мінкульті, і вони бояться, що у них заберуть права і вони не будуть розпоряджатися.

І зрештою, вчора була нарада, там озвучувалося про те, що начебто Мінкульт готовий укласти зі всіма ліцензійні договори, зі всіма виробниками і дати їм можливість якийсь період користуватися своїми правами. Проте законодавча гарантія підвищить впевненість виробників у тому, що ці права не ляжуть десь на полицях або про них забудуть.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, почули вас, пане Андрію.

Пані Галино, будь ласка. І ви бачите, що у нас тут, власне, виникло ще одне питання. Хотілося би почути вашу думку, чи нам зараз оце все ж таки врахувати, переглянувши висновок, чи відкласти це і можна навіть розширити трошки чи залишити окремо про Держкіно, а окремо питання по авторських щодо іншої продукції. Скажіть, як ви бачите цю колізію. Тільки ж не рішення.

ГРИГОРЕНКО Г.В. Дякую, Микито Руслановичу.

Однозначно хочу почати з того, що, звісно, хотілося би ознайомлюватися з текстами заздалегідь, а не бачити їх в чаті і реагувати якось миттєво. Але з побіжного огляду хочу сказати, що перш за все трошечки штучне створення такої дихотомії: або Мінкульт, або Держкіно. Зараз ми говоримо про закон, який буде існувати в найближчу якусь кількість років. Ми так враховуємо, що у нас законодавець формує правила гри в цій сфері формує правила гри у цій сфері. Тут зараз не йдеться про якийсь конкретний бюджетний рік чи конкретні якісь мистецькі конкурси, чи конкретні програми. А це те, що буде врегульовувати правила гри на ринку досить надовго. Це одна історія.

Тому мені точно хотілося б дійсно почути думку ринку самого, виробників. Тому що тут сьогодні ми не маємо їх представників, а дуже було би важливо почути їх думку, наскільки це буде враховувати їх інтереси. Це одна історія.

Інша історія пов'язана з формулюваннями, тому що формулювання перше там "державна підтримка з визначеним Законом про підтримку кінематографії", мені зрозуміло оцей перший великий абзац. А другий абзац "у випадку фінансування в тому числі на умовах державної фінансової підтримки органом, що формує політику" і далі за текстом, немає в Міністерстві культури фінансування органом. У нас немає такої форми. А є

мистецький конкурс, але це не називається фінансування органом в тому числі і на умовах. Тобто по формулюваннях це буде колізія однозначно.

Далі. Пріоритетне право. Що означає "пріоритетне право"? Пріоритетне право на якийсь термін? Вони визначають на якусь певну територію розповсюдження фільмів? І так далі. Тобто пріоритетне право для мене це дуже такий широкий термін, який абсолютно не врегульовує, а навпаки створює правову невизначеність. Скільки ця пріоритетність буде тривати? На якій території буде дієвою? І так далі, і так далі.

Тому моя думка, зараз там не заглиблюючись дуже в деталі, що це потрібно доопрацьовувати і проговорювати з різними стейкхолдерами однозначно. І станом на зараз, мені здається, дійсно не варто затримувати дійсно важливий закон, який там чекає вже внесення в другому читанні на розгляд в залу. А якщо є питання по авторських правах, то, знову ж таки повертаючись до вашої загальної думки, що врегульовувати напевно треба системно, а не тільки для кінематографії, треба подумати, що саме врегульовувати. Тому що, мені здається, Закон про авторські і суміжні права у нас досить його нова версія, яка нещодавно, і він досить вичерпний і врегульовує достатньо багато питань.

То треба напевно провести консультації знову ж таки із книговидавцями, із концертною індустрією, всіма тими, хто власне на авторських правах мав би заробляти. І навіть якщо держава надає підтримку, тому що у нас зараз існує декілька видів: фінпідтримка, яка надається Держкіно, існує грантова система у вигляді грантів від УКФ, й існує фактично держзамовлення від Міністерства культури – це все різні типи підтримки з різними наслідками стосовно авторських прав в тому числі. І от зрозуміти, що саме ми врегульовуємо: гранти, фінпідтримку чи держзамовлення, яке реалізується через державний бюджет.

Тому я закликаю до виваженості та до широкого діалогу. Для того, щоб таку поправку раптом не довелося потім скасовувати чи переголосувати, краще дійсно залучити до обговорення трошки ширше коло стейкхолдерів.

Дякую.

ПОТУРАЄВ М.Р. Дякую.

Зараз давайте, колеги, декілька слів прокоментує експерт нашого комітету Олександр Максимчук, який безпосередньо брав участь у напрацюванні цієї поправочки.

Знову-таки, хочу сказати, що Павло Миколайович взявся за цю роботу не від хорошого життя, нагадаю, а через те, що побачив там ризики і намагався їх врегулювати.

Давайте зараз Олександр прокоментує. І тоді... Ну у мене є думка. Але спочатку давайте послухаємо Олександра.

МАКСИМЧУК О.Ю. Шановні колеги, вітаю. Чути мене?

ПОТУРАЄВ М.Р. Ми вас чуємо.

МАКСИМЧУК О.Ю. Шановні народні депутати, пані Галина Григоренко, дякую вам за те, що ви поділилися своїми застереженнями щодо цього абзацу другого саме цієї частини.

Логіка взагалі в чому? В чому суть, скажімо так, Закону про держпідтримку кінематографії? Те, що там виробник, якщо ми там говоримо про другу форму підтримки, в якому він якось залучає фінансування чи ще щось, це володіти правами. Я також говорю, тому що я ще і продюсер, і сам виробник, тому знаю всі болі, умовно, виробників, які у них є. І історія в тому, що взагалі раніше це було не врегульовано законом, те, що коли по першій формі підтримки Держкіно отримувало фінансування, суб'єкти

кінематографії, їм давали це право на дистрибуцію. І оскільки зараз було виписано, надається право (тобто перша ця частина, перший абзац) саме суб'єктам, що органу, який реалізує цю політику – право на визначення того, хто дистрибутує, то другий якраз такий абзац, він стосується саме органу, що формує, тому що сто відсотків прав кріпити на державі, це для виробника, якщо він не займається далі якимось просуванням свого фільму, то він не настільки буде вкладатися у саме виробництво фільму. Тобто це має бути цікаво і для самого виробника.

І історія, чому воно звучить саме як умова державної фінансової підтримки, тому що це було взято з контрактів, які укладав саме Мінкульт, коли він проводив ще ці конкурси там в 2018 році, патріотичних фільмів, у них було в контрактах виписано це, ну як, скажімо так, прецедент, який вже стався, тому і виникла оця ідея виписати це таким чином, щоб воно було підв'язано під саме орган, що формує держполітику. Тут уже вам визначати, як це краще: там цей законопроект чи там в інший законопроект, тут вже вам видніше, я можу лише загальну логіку розповісти, в чому ось вона була. Тому тут в принципі і Андрій Осіпов правильно розповів, я лише от в цьому контексті пріоритетності, як воно саме виписано було.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, моя пропозиція полягає в наступному, щоб ми зараз не перетворювали комітет на засідання робочої групи, значить, не гальмувати важливий для підтримки нашого українського кінопроекту, щоб ми не заходили на коло погоджень, знову там таблиці, і так далі, і так далі, значить, зараз зняти це питання з розгляду, але, не відкладаючи це жодним чином, швиденько, всі розуміють, хто в цьому знається, Олександр, ми розраховуємо на вашу участь. До речі, пані Галино, бачите, Олександр взяв це з контрактів, які були мінкультівські, це ще до того, як ви прийшли в міністерство. Тобто він збирався на прецедент.

Коротше, ідея моя полягає в тому, щоб все ж таки зараз це з розгляду зняти, проблему ми всі зрозуміли абсолютно. Дякуємо, Олександр, вам. Дякуємо Павлу Миколайовичу, нехай він нам буде здоровенький якнайшвидше.

ГРИГОРЕНКО Г.В. Микито Руслановичу, в ... *(нерозбірливо)* році у нас не було Мінкульту, було Міністерство інформаційної політики. Тому це теж інша історія. І тому я ще раз закликаю ... *(нерозбірливо)* текст і повернутися до...

ПОТУРАЄВ М.Р. Галино Володимирівно, дивіться, значить, Олександр взяв там, де він міг взяти. Ну не було іншого джерела, ось же про що він власне казав.

Тому я пропоную зараз його зняти, це питання, з розгляду. І швиденько все ж таки зібратися, для того щоб ми з'ясували з вами, у нас немає багато часу. Ну там бюджет у другому читанні ще не проголосований у будь-якому випадку, але я за те, щоб врегулювати питання комплексно. Комплексно. Щоб не було колізій і як з кінопродукцією, так і з книжковою продукцією, так і з іншою продукцією, яка дійсно може фінансуватися напряму від Мінкульту, тому що вона і так там фінансується. А колізії трапляються, на чому абсолютно слушно наголошував Володимир В'ятрович. І це я думаю, що треба якщо вже і врегульовувати, то треба врегулювати як годиться. Думаю, що багато часу у нас це не займе.

Галино Володимирівно, як ви вважаєте? Я ж думаю, що ми можемо вирішити...

ГРИГОРЕНКО Г.В. Давайте просто всі разом поговоримо.

ПОТУРАЄВ М.Р. Колеги, я тоді, з вашого дозволу, це питання знімаю з розгляду.

Давайте краще докладемо всіх зусиль, щоб закон пройшов через залу Верховної Ради в другому читанні.

А тоді цю колізію врегулюємо, давайте зберемо швиденько робочу групу і напрацюємо рішення по всіх продуктах, які може фінансувати Мінкульт. Щоб не було цих проблем.

Власне, колеги, здається, що ми взагалі-то... Хвилиночку. Чи ми не вичерпали вже порядок денний, давайте я перевірю швиденько. Так, ми його вичерпали, колеги.

Я тоді всім бажаю гарного дня! Всім дякую за роботу! І сподіваюсь скоро більшість із вас побачити у Львові.

В "Різному" ні у кого, колеги, ніякої інформації корисної?

В'ЯТРОВИЧ В.М. Я єдине, що хочу сказати, у нас зараз підкомітет по ювілейних датах.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, абсолютно вірно.

В'ЯТРОВИЧ В.М. Бо в годину мають підключитись.

ПОТУРАЄВ М.Р. Так, буквально за декілька вже хвилин. Підтримую Володимира Михайловича. Долучайтесь, колеги, всі, хто члени профільного підкомітету, або всі, кому цікаво.

А так, то всім дякую за роботу. І на цьому власне ми закінчили з вами. Дякую. Гарного і тихого дня! До побачення!